

آینده حسابداری و حسابداران با توجه به فن آوری اطلاعات

دکتر رضوان حجازی

عضو هیئت علمی و مدیرگروه حسابداری دانشگاه الزهراء

چکیده

این مقاله ضمن ارائه تعریف حسابداری به عنوان یک سیستم جهت تهیه اطلاعات مورد نیاز استفاده کنندگان از گزارشهای حسابداری و مالی، به وظایف عمده‌ای که برعهده حسابداری و حسابداران نهاده شده است می‌پردازد. در ادامه به بررسی نمونه جاری در تهیه گزارشهای حسابداری و مالی در جهت تامین وظایف یادشده پرداخته می‌شود و با بررسی برخی از مسائل مربوط به فن آوری اطلاعات در عصر اطلاع‌رسانی، ضرورت ایجاد تغییرات لازم متناسب با تغییرات ایجاد شده در تجارت و اقتصاد در چارچوب و نمونه حسابداری جاری مورد بررسی قرار گرفته است و در نهایت ضمن ارائه بعضی از پیشنهادها تاکید بر ایجاد یک نمونه برای گزارشگری جدید در حسابداری شده است.

حسابداری یک سیستم است که در آن فرایند جمع‌آوری، طبقه‌بندی، ثبت، تلخیص اطلاعات و تهیه گزارشهای مالی و صورتهای حسابداری جهت استفاده کنندگان از این اطلاعات در شکلها و مدل‌های خاصی انجام می‌گیرد.

به‌طور کلی می‌توان وظایفی که برعهده

حسابداری نهاده شده را به دو دسته تقسیم کرد:

- تهیه و جمع‌آوری داده‌ها؛
- تأیید و گواهی گزارشها و اطلاعات.

این وظایف با توجه به پیشرفتهای فن آوری اطلاعات برای حسابداران رو به فزونی خواهد بود. بررسی مدل گزارشگری و حسابداری جاری، توجه به تغییرات ایجاد شده در دنیای تجاری را نشان می‌دهد، این نمونه هنوز نتوانسته است همگامی خود را با سرعت این تغییرات حفظ کند. از طرفی با نگرشهای اقتصادی جدید که در نظریه حسابداری مطرح است تصویر ذهنی جاری حسابداری تاکید بیش از حد در تشخیص زیان تهیه اطلاعات بیشتر درباره گردانندگان جدید ثروت در دانشی مبتنی بر اقتصاد دارد، همچنین سیستم جاری حسابداری از نظر افشای اطلاعات بهنگام در مقابل نیازهای استفاده کنندگان از صورتهای مالی منسوخ شده می‌باشد و دسترسی نداشتن به اطلاعات بهنگام موجب می‌شود که با استفاده هر چه بیشتر از ساختارهای مالی جدید در شرکت در گرفتن مزایای فرصتهای مناسب تجاری و حرفه‌ای نامتناسب

گرچه مفهوم شناسایی اقلام اجتناب‌ناپذیر است، اما مفهومی که این آزمون را انجام دهد که در تهیه اطلاعات چه نوع اطلاعاتی باید جمع‌آوری شوند و نیز زمان جمع‌آوری، اجتناب‌ناپذیر می‌شود. برخی از کاستیهایی که نسبت به گزارشهای حسابداری و مالی وجود دارد ناشی از مفهوم شناسایی است.^۳ البته شناسایی یک مفهوم وسیع و مورد احترام قدیمی در حوزه گزارشگری مالی است. علاوه بر این مفهوم گفته شده به خودی خود دارای مسئله و ابهامی نیست و در واقع در جدا کردن برخی از اطلاعات مفیدتر از مجموعه کلی اطلاعات در ارتباط با تصمیم‌گیری سرمایه‌گذاران، بستانکاران، مدیریت دولت و غیره کمک می‌کند.

بهرحال، از آنجایی که گزارشگری مالی به وضوح با شناسایی گره نخورده است. ما مقدار بسیار زیاد و غیرعادی از توجه خود را به منظور دستیابی به این که یک قلم داده شده همه مقیاس شناسایی را راضی می‌کند صرف کرده‌ایم. حتی از این هم فراتر و آن اینکه هدف از تهیه اطلاعات مالی که مفید بودن آنهاست را نادیده گرفته‌ایم. و به همین دلیل تمرکز دیگری بر گزارشگری مالی ضروری به نظر می‌آید.

صورت‌های مالی ویژه‌ای با توجه به زمان نیاز به آنها باید تهیه نمود. اما دفعات مورد نیاز در اینجا به‌طور نسبی در زمان کوتاهتر اتفاق می‌افتد که در نتیجه میزان اطلاعات کمتری را در برخواهد داشت که در این صورت تهیه رونوشت از آنها ارزانتر و آسانتر خواهد بود.

البته، سیستم گزارشگری مالی جاری به‌طور فوق‌العاده‌ای در یک دوره نسبت به اطلاعات گذشته خدمت کرده است. به‌رحال، یک نمونه جدید باید طراحی شود زیرا که نمونه جاری آن مدلی نیست که جوایگوی نیازهای استفاده‌کنندگان مختلف در بهنگام بودن اطلاعات باشد.

در واقع گزارشگری حسابداری و مالی فقط جنبه اطلاعاتی دارد. بحث آن درباره ساخت یک کالا (مثلاً یخچال) و یا تجدید طراحی یک ماشین

می‌شود. با توجه به مشکلات موجود در شکل گزارشهای مالی و حسابداری جاری باید در اندیشه نمونه جدیدی بود که به نیازهای استفاده‌کنندگان پاسخ مناسب و بهنگام دهد.

با کاهش تاکیدات جاری بر تعیین اینکه آیا یک قلم باید در گزارشهای مالی اندازه‌گیری شود یا خیر و با بالا بردن اهمیت استفاده از اطلاعات در رابطه با این مطلب که چه اطلاعاتی و چرا باید ارائه شوند، باید نمونه‌ای را انتخاب کرد که هدف آن طبقه‌بندی بیشتر اطلاعات مفید به‌منظور تسهیل گزارشگری مالی در شرایطی که تمرکز بر افشاگری حسابداری و مالی حفظ شود. به ویژه این نمونه باید به گونه‌ای طراحی شود که به راهنمای کارها با توجه به نبود معیار و افشا درباره گردانندگان ثروتی که در دانشی بر مبنای اقتصادی بسیار اهمیت دارد باشد. این نمونه باید افشای مناسب اطلاعات مفید مبتنی بر داراییهای غیرمشهود مثل نشانهای علائم تجاری، مایملک فکری و حتی سرمایه انسانی را نیز در برگیرد. طرفداری نمونه جاری در حسابداری نسبت به داراییهای سخت کاهش یافته است.

همچنین بهنگام بودن اطلاعات به وسیله ارائه اطلاعات پیش‌بینی کاهش یافته است و نیز توانایی این اطلاعات جهت پیش‌بینی مربوط به گردانندگان تولید ثروت مثل سطوح مطلوبیت مشتری کاهش یافته است.

نمونه جدید باید براساس این نظریه که اطلاعاتی را فراهم کند که قابلیت فهم و مقایسه‌ای بودن و استاندارد کردن برای بخشهای وسیعی را در برداشته باشد و استفاده‌کنندگان بتوانند یا آن داده‌ها کار کنند و قادر باشند آنها را به مفاهیم اقتصادی مورد نیاز خود تبدیل کند. در طراحی این نمونه به این نکته دقت شود که این نمونه صلاحیت بسیار زیادتری را در انتقال انبوه اطلاعات داشته باشد، زیرا استفاده‌کنندگان ابزار و زمان لازم برای بررسی حجم زیادی از داده‌ها را ندارند و تنها سازوکار استفاده از این اطلاعات تهیه رونوشت از آنهاست که بار مالی زیادی را تحمیل خواهد کرد.

یا یک اتومبیل نیست، بلکه تهیه اطلاعات جهت تصمیماتی مثل این است که آیا یک یخچال را بسازیم؟ و یا چگونه طراحی یک ماشین یا اتومبیل را باید مجدداً پایه گذاری کنیم؟

شما به خوبی می دانید که هیچ فن آوری ای به سرعت فن آوری اطلاعات تغییر نمی کند حسابداری به منظور تهیه اطلاعات مفید باید با همان سرعتی که فن آوری تغییر می کند خود را هماهنگ سازد. همچنین باید بدانیم که سیستم جمع آوری اطلاعات سیستم جالبی است که توسط جمعی از تحلیلگران و دیگران با به کارگیری منابع عظیم داده شده از اطلاعاتی که جمع آوری نشده اند انجام می گیرد.

سیستم فعلی ما در حقیقت حاصل تلاش، کار، زمان و پول زیادی است که برای همین منظور مصرف شده است تا اطلاعات موسسه جمع آوری شود و بعد به طور مشابه زمان، پول و کار زیادی مصرف شده است تا آنها را پراکنده سازیم و به اطلاعات مورد نیاز هر طبقه تبدیل و منتشر کنیم.

اگر چه این اعمال در سطوح متفاوتی انجام می گیرد فرض کنید مجبور به شروع با توجه به نیازهای اساسی استفاده کنندگان باشیم و فن آوری جاری را برای این منظور مورد استفاده قرار دهیم یا حدوداً آن را به کار گیریم در این صورت مجبوریم یک نمونه کاملاً متفاوت نسبت به آنچه اکنون از آن استفاده می شود را طراحی کنیم.

همه ما به خوبی می دانیم در دنیای بسیار فریبنده ای از نظر فن آوری قرار داریم در دوره ای که به عصر اطلاع رسانی مشهور است. رسالت حسابداران، استفاده بهینه از فن آوری موجود و هماهنگ و همگام کردن سرعت تغییرات خود در جهت رسیدن به یک ضرورت تاریخی در حسابداری یعنی جمع آوری و تهیه اطلاعات در شکل صورتها و گزارشهای حسابداری و مالی است. در پیشرفت فن آوری اطلاعات، ابتدا باید گفت که ظرفیت رایانه ها در حد قابل توجهی در حال افزایش است. در اواسط دهه ۱۹۷۰ گوردن مور (Gordon Moor) پیش بینی کرد که ظرفیت چیب

رایانه هر دو سال یکبار دو برابر می شود که البته اکنون معلوم شده است که او اشتباه کرده زیرا که این ظرفیت هر ۱۸ ماه یکبار دو برابر شده است. علاوه بر این، هم اکنون نیز با سرعت بسیار شتابنده ای در حال افزایش می باشد. اگر فقط همین سرعت پایین برای دهه بعد نیز ادامه یابد پردازش عملیات رایانه ای که اکنون به یک ساعت وقت نیاز دارد در کمتر از نیم دقیقه انجام خواهد شد و چنانچه این سرعت برای دو دهه دیگر نیز ادامه یابد پردازش عملیات در مدت کمتر از نیم ثانیه انجام خواهد شد. علاوه بر این در شرایطی که هزینه های توسعه و پردازش اطلاعات بشدت کاهش می یابد قابلیت اعتماد به رایانه ها بیشتر می شود.

این موارد و سایر پیشرفته ها امکانات جدیدی را در فن آوری اطلاعات ایجاد می کنند به ویژه، در توسعه حوزه هایی مثل سیستمهای هوشمند^۴ بیشتر نتیجه بخش می باشند. برنامه های نرم افزاری به منظور به کارگیری الگوریتمها یا منطق متخصصان در زمینه های متعدد طراحی شده اند. کارگزاران هوش و ذکاوت کارهایی مثل اسکن کردن اطلاعات را بر روی بانکهای اطلاعاتی بزرگ یا وب سایت (Web site) در زمینه های اطلاعاتی خاص و عمل کردن در حوزه این اطلاعات بر طبق راهنمایی ویژه انجام می دهند. شبکه های عصبی برای تشخیص نمونه های پیشرفته، قابلیت رایانه ها را به منظور یادگیری از تجربیات گذشته با معرفی الگوها یا پایه های اساسی در سرمایه گذاری به طور کاربردی در وضعیتها و موقعیتهای جایگزینی به کار می برند. این بانکهای اطلاعاتی، بازاریابی آسان، سازماندهی و استفاده از انبوه داده ها را امکانپذیر می سازند. داده های تازه و فن آوری های نوین و بزرگ نیز به استفاده کنندگان در دستیابی به مبالغ وسیعی از اطلاعات کمک می کنند. برای مثال، پرتفویهای سرمایه گذاریهای بزرگ که به صورت یک دورنمای فکری سه بعدی که نمایشگر ریسک نیز هست تهیه شده است و با روشی مثل پرواز استفاده کنندگان بر فراز آن ارائه می شوند. همچنین نرخ بازده و جریان

نمونه‌ها حاصل خواهد شد. دیگر تمرکز بر روی خود داده‌ها خواهد بود و به صورت تمرکز در جمع‌آوری و تهیه اطلاعات برای استفاده‌کنندگان، مفهوم فعلی خود را نخواهد داشت. مفهوم تشخیص یا شناسایی معنی متفاوتی از آنچه اکنون در گزارشهای حسابداری وجود دارد را مجسم خواهد کرد. از این به بعد به جای تمرکز بر شناسایی به عنوان یک معیار اولیه که گزارشهای مالی را در برمی‌گیرد، تاکید بر ایجاد اطمینان کافی بر اقلام‌ریز در بابت داده‌ها که به‌طور پراکنده وجود دارند می‌شود. استفاده‌کنندگان فرصت می‌یابند در رابطه با نیازهایشان مفیدترین اطلاعات را انتخاب کنند. آنها با دسترسی به داده‌های کافی قادر به تهیه صورتهای مالی براساس معیار شناسایی معین خود هستند. یک تحلیلگر به خوبی تعیین می‌کند که ارائه اطلاعات مرتبط با سلامت مالی یک شرکت از معیارهای متفاوتی سرچشمه می‌گیرد به طوری که حذف برخی از هزینه‌ها یا افزایش هزینه‌های معین دیگر می‌تواند صورتهای مالی متفاوتی را سبب شود. البته همین فن‌آوری، مطمئناً قادر خواهد بود که به استفاده‌کننده یک صورت براساس استانداردهای جاری پذیرفته شده در حسابداری را نشان دهد که مطمئناً از آنچه در صورتهای مالی در دسترس موجود است بیشتر نخواهد بود. به علاوه این فن‌آوری قدرت ما را در حمل آسانتر داده‌هایی که به عنوان یک معیار مورد نظر هستند بیشتر می‌کند. به‌طور قطع این معیار فهم دانش اساسی را نسبت به شرکتها امکان‌پذیرتر می‌سازد. چنین اطلاعاتی باید در برگیرنده اطلاعات غیرمالی و پیش‌بینی ناپذیر نیز باشد مثلاً تکرار تعدادی از مشتریان خاص در تجارتشان، میزان امتیازات تحصیل شده یا ارزشهایی که ناشی از مخارج توسعه و تحقیق است.

با این فن‌آوری حسابداری از یک مفهوم جمع‌آوری و تهیه اطلاعات صورت گزارشهای دوره‌ای به مفهوم دسترسی به داده‌های پراکنده در زمان واقعی انتقال می‌یابد. همان طوری که در

نقدینگی و سایر جنبه‌های مختلف مربوط به پرتفوی پیچیده نمایش داده می‌شوند و با تغییر فرضیه‌های زیربنایی مربوط به هر پرتفوی امکان کشف تجسم تغییرات اقتصادی متفاوت را دارد.

خلاصه، ایسن برنامه‌ها تقریباً برای استفاده‌کنندگان، ابزاری را فراهم کرده‌اند که به وسیله آن قادر باشند انبوه اطلاعات را خلاصه و تحلیل‌کننده علاوه بر این، فن‌آوری در این زمینه هر روز بهتر از پیش می‌شود. این ظرفیت در گذشته غیرقابل تصور بود.

فن‌آوری جدید اطلاعات ما را قادر می‌سازد تا تصاویر ذهنی متفاوتی را برای تهیه گزارشهای حسابداری و مالی نسبت به آنچه در ذهن خود داریم بی‌پروانیم. در مقابل ساختار جاری تجسم یک سیستم در جایی که اطلاعات در بخش خاصی از داده‌ها ارتباط می‌یابد که در آنجا داده‌ها به بایت (Bite) آن داده ملحق می‌شود. برای مثال، اگر یک بایت اطلاعاتی شامل اطلاعاتی است که نشان می‌دهد مبلغ معینی از یک عرصه و میدان استفاده شده در تولید کالایی مثل (ی) وجود دارد، بایت اطلاعاتی بعدی باید نشان دهد که این کالای (ی) در تاریخ (ز) به مشتری (م) به مبلغ X ریال منتقل شده است. ابزار تحلیلی موجود قادر به بررسی بانکهای اطلاعاتی است که شامل تعداد زیادی از این نوع داده‌ها است.

حال فرض کنید این ابزار استفاده‌کنندگان را به بررسی داده‌های موجود در یک تابلو که شامل گزارشی از نتایج مالی شرکت می‌باشند قادر می‌سازد. به طوری که با کوچکتر یا بزرگتر کردن گزارشها نسبت به آنچه هم اکنون در حال تهیه شدن است، فارغ از عناصر مختلف داده‌ها که منشا تشکیل این گزارشها هستند، استفاده‌کنندگان از آنها (اطلاعات) با تمرکز بر روی داده‌های مورد نظر خود و تغییر در آنها که مبنای تهیه صورتهای مالی هستند می‌توانند با در نظر گرفتن تصاویر ذهنی مختلف صورتهای مالی را تهیه کنند حال اگر این مساله اتفاق بیفتد، مطمئناً نتایج متعددی از این تغییر

بازارهای سرمایه بر حسابداری و حسابداران نسبت به موارد زیر متکی هستند:

این که شرکت‌های سهامی عام تمامی مبادلات خود را به‌طور صحیح و منصفانه با رعایت و قابلیت اتکا^۶ در دفاتر و گزارش‌های مالی منعکس کنند.

علاوه بر این سیستم کنترل‌های داخلی صحیحی را طراحی کنند که براساس آن ارزش داراییها و اندازه‌گیری فعالیتها به‌طور صحیح در گزارش‌های مالی منعکس شود و کاملاً وضعیت مالی شرکت به نحو مطلوب ارائه شود.

حسابداران دروازه‌بانان بازارهای مالی هستند. بدون وجود حسابداران کیفیت و ضریب همبستگی اطلاعات مالی در بازارهای سرمایه بشدت پایین می‌آید. هزینه‌های این بازار افزایش یافته، و از کارایی لازم برخوردار نخواهد بود. همین امر سبب می‌شود که استاندارد زندگی پایینتر بیاید.

حرفه حسابداری وظایفی را در بردارد که برطبق آن به جامعه بشری منافعی مانند پایین آوردن ریسک سرمایه‌گذاری و تخصیص بهتر منابع را اعطا می‌کند. علاوه بر این حسابداران از یک حق قانونی قابل اجرا برخوردار می‌باشند به‌طوری که هیچ شرکتی بدون تأیید حسابرس قادر به ورود به بازار سرمایه نمی‌باشد. در همین جا ضمن قدردانی از زحمات این قشر زحمتکش که نقش بسیار با اهمیتی را در جامعه و اقتصاد برعهده دارند امید است جایگاه واقعی خود را در ایران اسلامی نیز پیدا کنند.

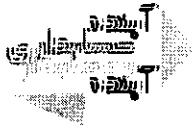
در دنیای پیچیده تجاری امروز، حسابداری مالی و رعایت اصل افشاگری در شرکتها توسط حسابداران با تغییرات ایجاد شده در تجارت و روابط تجاری بین‌المللی همگام نیست. این مقاله همان‌طوری که اشاره شد در مورد نیاز به توسعه در دو جنبه از سیستم‌های تحلیلی نسبت به تفکر درباره تغییرات لازم در حسابداری با توجه به توسعه فن‌آوری و روابط پیچیده دنیای تجاری به بحث پرداخته است. در اینجا از دیدگاه اصل افشاگری

منظور کنترل هر چه بیشتر موجودیها به‌طور فزاینده‌ای استفاده شده است. مزایای تسهیم اطلاعات براساس زمان واقعی مانند استفاده از روش بهنگام کردن موجودی^۶ آشکار است و با رشد مبادله الکترونیکی داده‌ها تا سر حد یک نرخ غیرعادی سالانه ادامه می‌یابد.

البته این توسعه برای تهیه‌کنندگان اطلاعات مالی دور از ذهن نبوده و این امکان وجود دارد که به وسیله مبادله الکترونیکی داده‌ها در بخش حسابداری و مالی دسترسی استفاده‌کنندگان از گزارش‌های مالی را به بخش مورد نظر آنها در سیستم اطلاعاتی مدیریت فراهم کنند. سرمایه‌گذاران و سایر استفاده‌کنندگان قادر خواهند بود. اطلاعات مربوط با تصمیم‌گیریهایشان را با اختصاص معیارهای مطمئن از راه اینترنت فراهم کنند.

زمان واقعی برای دسترسی به چنین اطلاعاتی حتی از ایجاد تسهیلات لازم در تشکیل سرمایه سریع و کارا مهمتر است. از مزایای استفاده از فن‌آوری اطلاعاتی در حسابداری علاوه بر این که امکان دسترسی انبوه استفاده‌کنندگان از اطلاعات را فراهم می‌کند، همچنین سیر صعودی منحنی هزینه‌های قراردادی و نیازهای افشاگری تحمیل شده بر تهیه‌کنندگان را متوقف می‌کند. به علاوه، شایستگی استفاده‌کنندگان در سراسر جهان از اطلاعات مالی به منظور فرموله کردن صورتهای مالی فعلی، و نیاز به چاپ استانداردهای حسابداری بین‌المللی را حذف می‌کند.

در شصت سال گذشته کمیسیون بورس اوراق بهادار^۷ در آمریکا با توجه به مسئولیت خطیری که برعهده گرفته بود متقاعد شد که استانداردهای حسابداری را باید بپذیرد، همچنین رواج این استانداردها گواه این است که این کمیسیون تا چه میزان بر حرفه حسابداری متکی بوده است. این امر از حرفه حسابداری موجب شده است که مسئولان بورس در پذیرش شرکت‌های عام‌المنفعه و سهامی ارائه صورتهای مالی حسابرسی شده را برای آنها الزامی کند.

سازوکارهایی نشویم به عنوان حرفه‌ای که روزی داعیه اطلاع‌رسانی را داشته‌ایم در حاشیه قرار خواهیم گرفت و به‌طور مکانیکی همان کاری را که در گذشته انجام می‌دادیم ادامه می‌دهیم. و چون قادر به انجام کار دیگری نیستیم و یا ظرفیت انجام دادن کار دیگری را نداریم طبیعتاً محصولی را تهیه می‌کنیم که ارزش و فایده‌ای ندارد. و به همین دلیل ما به شرکای خود در بازارهای مالی، مدیران، قانونگذاران و تمام کسانی که به گونه‌ای براساس اطلاعات مالی تصمیم‌گیری می‌کنند خدمت ارائه نمی‌کنیم. با توجه به نیازهای بازار سرمایه و اتکای آنها به صورتهای حسابداری و گزارشهای مالی که از طرف حسابداران و حسابرسان تهیه و تاکید می‌شوند، اگر در صف تقدم قرار نگیریم اطلاعات ضعیفتری را در اختیار سرمایه‌گذاران قرار خواهیم داد که آنها را به سمت قیمت‌های بی‌ثبات و قرار با هزینه سرمایه‌ای بیشتر هدایت خواهیم کرد.

به‌علاوه باید یک پویایی موثر و چارچوب تحلیلی قابل اعتماد برای پیش‌بینی و پاسخگویی به تغییرات در مفهوم موسسات تجاری و ارتباط آنها با سایر موسسات، سرمایه‌گذاران، مشتریان و تولیدکنندگان و ابزارهای مالی که مورد استفاده آنهاست ایجاد کنیم. و سپس این چارچوب را در داخل یک نمونه قرار دهیم تا اطمینان پیدا کنیم که اطلاعات با کیفیت بالا در زمان تعیین شده و به موقع در دست استفاده‌کنندگان قرار می‌گیرد.

بی‌نوشت

- 1- Compiling
- 2- Attestation
- 3- Recoyition
- 4- Expert system
- 5- Electronic Data Interchange (EDI)
- 6- Just in-time (JIT)
- 7- Securities and exchange commission
- 8- Reliability

ادامه این مطلب در شماره بعدی چاپ خواهد شد.

اطلاعات مفید در حسابداری مالی چندین موضوع جهت اندیشیدن به صاحب‌نظران ارائه می‌شود.

● اندازه‌گیری و شناسایی منافع واقعی و تعهدات موسسه؛

● بهنگام بودن گزارشگری مالی؛

● مفهوم موسسه یا واحد تجاری؛

● مسیر توزیع و واسطه‌های اطلاعات مالی.

همان طوری که ما به پایان این قرن نزدیک می‌شویم، مطمئناً گزارشگریها و افشاگریهای جامع حسابداری و مالی نیز باید با تغییرات سریعی که در دنیای تجاری ایجاد شده همگام شود و گرنه باید نگران این موضوع بود که برای حرفه حسابداری یک بحران به وجود بیاید. که بالطبع این بحران متوجه بازارهای سرمایه نیز خواهد بود. همان طوری که همه می‌دانیم ارزش و بهای گزارشگری مالی در یک راه تقریباً انحصاری است و آن در سودمندی اطلاعات برای استفاده‌کنندگان قرار دارد، با توجه به اینکه همه استفاده‌کنندگان مثل هم نیستند تلاش تحلیلگران مالی در پیش‌بینی سود یا گردش وجوه در تامین نیاز اطلاعاتی مدیرانی متمرکز است که به بررسی تخصیص منابع و سودمندی گسترش داراییها می‌پردازند. از طرفی سرمایه‌گذاران تلاش می‌کنند با به‌کارگیری معیارهای جدید مرتبط مثل ارزش افزوده اقتصادی به هدفهای خود دست یابند.

به هر حال تنوع استفاده‌کنندگان از اطلاعات و گزارشهای مالی وظیفه ارائه و چگونگی انعکاس اطلاعات را در آینده پیچیده می‌کند. به همین دلیل با توجه به اینکه پیش‌بینی همواره با خطرات ذاتی همراه است این نکته دارای اهمیت است که ما هم به سیستمهای تحلیلی فکری‌ای دست یابیم که براساس آنها آنچه را در آینده باید به‌دست آوریم مشخص کنیم و هم سازوکارها و ساختارهایی را که به درستی پاسخگوی نیازهای حرفه باشند را توسعه دهیم. این مطلب برای آن دسته از حسابداران که درگیر افشاگریهای مالی هستند اهمیت ویژه دارد. اگر ما در این مقطع موفق به توسعه چنین سیستمها و